

Hoe om te gaan met verdriet - 1

Andrew Wommack

Deel 1. Jouw situatie is niet uniek

Deel 2. Het gebeurde dat

Deel 3. God is niet de oorzaak van jouw verdriet

Deel 4. De bron van alle verdriet

Als MP3 bestand te downloaden van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1032>

Vertaling: Jan Vossen 2008. Voor reacties: familyvossen@versatel.nl

Algemene inleiding:

Verdriet, pijn, gekwetst zijn is iets dat ieder van ons vroeger of later meemaakt. Het is niet te vermijden, maar je kunt er op een positieve manier mee omgaan. Sommige van de meest invloedrijke mensen in de geschiedenis kwamen er beter en met meer bewogenheid uit door de manier waarop ze met hun pijn omgingen. Anderen kwamen in een destructieve spiraal terecht. Deze serie zal je helpen om als overwinnaar uit jouw pijn te voorschijn te komen.

Deel 1. Jouw situatie is niet uniek

Ik ben Andrew Wommack. En op deze tape begin ik met een serie die gaat over hoe om te gaan met (emotionele) pijn. En natuurlijk gaat het om een Bijbels visie over hoe ik geloof dat God ons heeft laten zien in Zijn Woord, dat we met pijn om moeten gaan. En ik wil dit aan iedereen aanbieden die het gevoel heeft dat ze in een rouw- of pijnproces zitten en die probeert dit te verwerken en achter zich te laten om verder te kunnen met zijn/haar leven.

Ik wil zeggen dat ik sommige dingen zeer zeker anders zal onderwijzen dan je van andere mensen hoort. En natuurlijk is dat de reden waarom ik me gedrongen voel om hier over te spreken, omdat ik zoveel predikers heb horen spreken over het omgaan met pijn. En ze bieden verschillende zaken die zinvol zijn. Ik weet dat er goede dingen in zitten. Maar vaak vertellen ze enkele dingen, waarvan ik geloof dat ze tegenovergesteld zijn aan wat God iemand zou willen zeggen. En daarom denk ik dat ik enkele zaken heb die de Heer mij heeft laten zien over hoe je met pijn moet omgaan.

Ik heb dit ook in mijn eigen leven toegepast. Ik ben pastor van drie kerken geweest. Verder sta ik al meer dan 33 jaar in de bediening. Ik heb dus niet alleen persoonlijk met pijn te maken gehad, maar ook vele, vele honderden mensen bediend die in vreselijke situaties zaten. Het lijkt wel of iedereen met pijn te maken heeft, en ik heb dus de nodige ervaring in het omgaan met pijn, zowel persoonlijk als bij het helpen van anderen.

De dingen die de Heer me heeft laten zien en die ik in deze tapeserie behandel, heb ik ook zien werken in het leven van mensen. En ik heb gezien hoe ze vrijgezet werden. En ik denk dat sommige van deze dingen gewoon niet vaak genoeg gezegd kunnen worden. Daarom voelde ik me echt gedrongen om de dingen die de Heer me heeft laten zien aan jou aan te bieden op deze tapeserie. En ik denk dat het een zegen voor je zal zijn.

Omdat het heel anders is, kunnen sommige dingen die ik hier aanbied hard of ongevoelig overkomen op iemand die met pijn te maken heeft. Maar soms moet je een beetje hard of confronterend zijn om iemand bepaalde dingen te laten

beseffen. En ik wil je verzekeren dat de enige reden waarom ik dat zo doe, niet is omdat ik het leuk vind iemand te bezeren of te bekritisieren, of wat dan ook, maar de hele bedoeling van deze tapeserie is om mensen echt te helpen en om een troost voor mensen te zijn.

Maar ik denk dat je soms gewoon heel ernstig en oprecht met iemand moet zijn. Maar ik heb daarvoor gewoon geen tijd, en ik voel ook niet dat God me leidt om om de hete brij heen te draaien. Ik bied je gewoon de dingen aan die ik zeg en ik wil je aanmoedigen om er alsjeblieft over te bidden en te proberen het te ontvangen in de geest en de bedoeling waarin het aangeboden wordt.

Laat ik ook nog het volgende zeggen. Ik weet dat velen van jullie denken: 'Welk recht denk jij wel te hebben om te praten over het omgaan met pijn'. Ik ga niet heel uitgebreid alle persoonlijke tragedies die ik heb meegemaakt uitleggen. Maar iedereen maakt tragedies in zijn leven mee. En ook ik heb daar mijn portie van gehad. Mijn grootmoeder, die mij voor een groot deel heeft opgevoed tot ik zes of zeven jaar oud was, stierf toen ik acht jaar was. Ik moest dus al heel jong met de dood leren omgaan. Mijn vader stierf een paar dagen na mijn twaalfde verjaardag. En dat was een traumatische ervaring voor mij. Ik zat in de zesde klas (groep 8 in Nederland) toen dat gebeurde en ik herinner me het nog heel levendig.

Later was ik onofficieel verloofd met een meisje en had haar nog niet officieel gevraagd, maar we spraken wel over verloven en iedereen om ons heen dacht dat het de volgende stap zou zijn. Ik zat in Vietnam en omdat zij zo ziek was kreeg ik een noodverlof en kwam naar huis. Zij stierf en ik was toen 19 jaar oud. En door de bediening heb ik met zoveel mensen te maken gehad. Ik heb een jongetje van vier jaar in mijn armen gehad toen hij stierf en we hebben verschillende uren gebeden om hem uit de dood op te wekken. Maar dat gebeurde niet en ik moest daar, zowel persoonlijk als met de ouders mee omgaan en hen helpen. Ik heb begrafenissen geleid.

Ik heb met zoveel dingen te maken gehad, waar sommigen van jullie wel een voorstelling van kunnen maken. Ik hoef er dus niet uitgebreid over uit te weiden. Maar ik voel me wel degelijk gekwalificeerd om erover te spreken. Het is niet iets waar ik maar even over wegklets. Ik heb er zelf middenin gezeten. Ik ben in situaties geweest waarin ik echt dacht dat ik het niet zou overleven. Dat het meer was dan ik kon verdragen. En natuurlijk bestaat er meer pijn dan alleen de dood. Dat wil ik aan het begin van dit onderwijs duidelijk maken. Sommigen die naar deze tape luisteren hebben misschien niet met de dood van iemand te maken gehad wat je pijn heeft gedaan. Maar je kunt van heel veel dingen pijn hebben.

Je kunt ook pijn hebben en rouwen over een mislukt huwelijk. Over kinderen die in rebellie zijn, over een carrière die is mislukt, over fouten die jezelf hebt gemaakt, over allerlei dingen waardoor jij je leven verpest hebt. Andere mensen kunnen je dingen hebben aangedaan. Deze tape maak ik in de herfst van 2001. Niet lang na de aanslag op het World Trade Center en het Pentagon. We hebben net de ergste terroristische aanslag in de geschiedenis van de Verenigde Staten achter de rug. En daardoor kwam heel veel pijn en verdriet over het hele land. Het heeft ons hele land geteisterd. Je kunt over heel veel verschillende dingen rouwen.

Ik heb net wat dingen genoemd over mensen van nabij die stierven. En over mensen in mijn kerken en andere mensen aan wie ik heb bediend en die met de dood te maken hadden. Want dat is toch een soort uiterste vorm van pijn als het

gaat om iemand die je heel nabij is. Maar ik wil het heel duidelijk maken dat dit ook op andere dingen van toepassing is.

In 2 Korintiërs 1 sprak de apostel Paulus in vers 3: *Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, 4 die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. 5 Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.* En zo gaat hij verder. Maar hij zegt hier dus dat als God iemand troost geeft, dat de Heer van ons verwacht en ons in staat heeft gesteld om dezelfde dingen, die wij hebben geleerd, doordat God ons getroost heeft, om daarmee ook anderen te troosten. Ik wil daarom dus de dingen die God in mijn leven persoonlijk heeft gedaan aan jou doorgeven.

Ik kan nog wel wat tijd besteden om je te bewijzen dat ik weet waar ik het over heb. Maar ik wil liever de Bijbel gebruiken dan persoonlijke ervaringen om je te bedienen. Daar wil ik dus het grootste gedeelte voor gebruiken. Maar natuurlijk zal ik ook persoonlijke voorbeelden gebruiken om dingen die we uit de Schrift tonen, te illustreren.

Ik wil je gewoon bemoedigen. Ik zou persoonlijk met je kunnen zitten praten en je sommige van de tragedies vertellen. Maar nogmaals, ze hebben niet allemaal met dood te maken. Er is mij van alles overkomen. Ik herinner me, ik zal er niet te veel op ingaan, maar het haalde zelfs Paul Harvey's wereldwijde uitzending, en hij zei dat dit een van de ergste dingen was waar hij ooit in zijn hele leven van gehoord had als prediker. Hij is meer dan 80 jaar oud en heeft bijzonder lang gepredikt. In mijn leven zijn allerlei tragische dingen gebeurd. En ik kan je verzekeren dat ik zonder de Heer in mijn leven niet in staat zou zijn geweest hiermee om te gaan.

We kunnen wel onze verhalen gaan vergelijken en proberen te bewijzen dat mijn situatie minstens zo erg of erger is geweest dan die van jou, maar daar gaat het niet om. Dat is niet zo belangrijk. God heeft mij getroost, en dezelfde dingen die God heeft gebruikt om mij te troosten zullen ook voor jou werken. Ik bied deze dingen dus aan, niet als een volledig antwoord op ieder individueel probleem, maar ik geloof dat dit je echt verder zal helpen. Vooral als er een echte oorzaak van pijn in je leven is waar je mee te maken hebt.

Het allereerste dat ik wil zeggen, is dit: je moet allereerst onderscheiden of de pijn, de rouw die je hebt, werkelijk een goddelijke pijn of rouw is. Een andere manier om dit te zeggen is, dat er sommige dingen zijn, die terecht en eerlijk zijn om over te rouwen en pijn te hebben, maar dat er ook dingen zijn waar we pijn over hebben, maar wat we niet echt zouden moeten hebben. Je moet in staat zijn dat onderscheid te maken.

Een illustratie van waar ik het over heb: ik noemde net dat het World Trade Center en het Pentagon waren aangevallen op 11 september 2001. En het hele land was hierdoor in shock. Om te horen dat duizenden mensen, die gewoon onschuldig waren, waren vermoord. Ik bedoel, mensen in de vliegtuigen, mensen die aan het werk waren, en in één klap was hun leven voorbij. En natuurlijk niet alleen de levens van de mensen die waren vermoord maar vervolgens ook nog alle levens van de mensen die daardoor geraakt zijn. Mensen die het hebben gezien, die ternauwernood ontsnapten, die geliefden verloren en ga zo maar door. Het is als de cirkels in een vijver, die maar uitbreiden. Het heeft alle Amerikanen geraakt. En er was pijn en rouw en droefheid. Ik herinner me hoe het mijzelf pijn deed als ik dacht aan de mensen die in één moment de eeuwigheid in gingen en

zo zinloos. Er was helemaal geen reden voor. En ik ga me niet in de politiek mengen, maar het is ongeacht hoe iemand zich voelt, en of dat terecht of onterecht is, dit was niet de manier om je woede of frustratie te uiten. Het was gewoon laf, demonisch en boosaardig. En totaal ongerechtvaardigd. En ik denk dat het feit dat het ongerechtvaardigd was, het allemaal nog erger maakte. En daardoor was er dus veel pijn en verdriet wat mensen overviel. En naar mijn inschatting was dit een goddelijk soort pijn.

Als iemand op 11 september 2001 in staat zou zijn geweest dit te negeren terwijl hij erover hoorde, het ontkennen en zeggen: 'Wat kan het mij schelen, het raakt mij niet', en gewoon maar doorgaat en lacht en doet alsof er niets is gebeurd, en zó afstandelijk is, alsof je op een eilandje woont en je van niemand iets aantrekt behalve jezelf, dan denk ik dat het in plaats van dat dat goed of bewonderenswaardig zou zijn, het een aanwijzing zou zijn van een groot probleem in je leven.

Er zijn gewoon sommige dingen die je zouden móeten raken. Maar er zijn ook dingen waar je géén verdriet over zou moeten hebben en wij moeten in staat zijn om het onderscheid te maken wat het verschil tussen die twee is.

In 2 Korintiërs hoofdstuk 7:10 zegt de apostel Paulus: *Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood.* Paulus maakt het hier duidelijk dat pijn of rouw een goed soort pijn kan zijn dat iets positiefs uitwerkt in ons leven, wat een juiste, passende reactie is. Maar er kan ook een goddeloos soort rouw en pijn zijn, die dood voortbrengt. En je moet in staat zijn deze twee van elkaar te onderscheiden. De precieze context waarin hij er hier over spreekt is niet de rouw om iemand die gestorven is, maar overtuiging en verdriet over onze zonden. Vanwege onze fouten en de dingen die wij doen tegen andere mensen en God.

En er bestaat dus een juist soort pijn, rouw. Er zijn dingen waar we ons vreselijk over zouden moeten voelen. Over onze persoonlijke handelingen en dingen die we hebben gedaan. Er zijn dingen die we meemaken, zoals de dood van een ouder, of een kind, een geliefde. En als we echt van die persoon houden zou er een zekere mate van pijn en rouw móeten zijn. Maar ik wil het wel heel duidelijk maken, dat die pijn nooit zover zou moeten gaan dat het je verlamt en alle hoop wegneemt, zodat het je kapot maakt.

Ik wil je wijzen op een vers in Jesaja 53. Een vers dat de meesten van jullie wel kennen. Maar de kennis hebben dat iets bestaat, gaat nog niet je leven veranderen. Je moet er namelijk op mediteren tot je het werkelijk gaat geloven en de vrucht ervan ontvangt. In Jesaja 53:4 staat: *Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. 5 Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.*

Natuurlijk gaat dit over de Messias, Jezus. En Jezus heeft letterlijk onze ziekten op zich genomen en onze smarten gedragen. Hij heeft niet zelf smarten en ziekte geleden, zodat dit op de een of andere manier voor ons verzoening heeft gedaan, maar er staat: Hij heeft ónze smarten gedragen en Hij heeft ónze ziekten gedragen. Er staat ook dat Jezus een man van smarten was en vertrouwd met ziekte. En Jezus verdroeg niet alleen zijn eigen pijn, omdat Hij leed onder verwerping en dat soort dingen, maar Hij droeg ónze pijn en ónze smarten.

En nogmaals, er is een juiste plek voor als iemand sterft en we zouden er verdriet en pijn om moeten hebben. Maar het zou niet zover moeten gaan dat het verwoesting in ons leven brengt. Ik hoop dat je begrijpt wat ik zeg, want ik heb geen tijd om hier allemaal op in te gaan, omdat ik vooral naar het antwoord wil gaan. Maar ik wil wel even zeker stellen dat mensen zich niet schuldig moeten voelen als ze pijn hebben en rouwen om het verlies van een geliefde. Maar ook als het niet met dood te maken heeft, zijn er bepaalde dingen waarbij het gewoon juist is om over te rouwen. Zoals aanvallen door terroristen en wat het met een land doet. Als je ziet hoe iemand zijn leven verwoest met drugs, alcohol, of seksuele zonden. Of je ziet iemand er met een ander vandoor gaan en hun huwelijk kapot maken en de uitwerking die dat op een kind heeft. Over al dit soort dingen kun je verdriet, rouw en pijn hebben. Het heeft mij vaak pijn gedaan om te zien hoe mensen hun eigen leven verwoesten en het lukt niet altijd om dat te corrigeren.

En ik denk dat het dan niet verkeerd is om pijn te hebben. In feite zegt de Schrift in Efeze hoofdstuk 4: *30 En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing.* De Heilige Geest kan bedroefd worden, gekwetst! En we weten dat de Heilige Geest geen zonde kent. Er is dus een juiste en goede functie van pijn. God heeft ons het vermogen gegeven om bedroefd en verdrietig te zijn. Niet zodat we het gaan begeren, maar het is normaal. Het is natuurlijk. God heeft ons zo gemaakt en je zou jezelf niet schuldig of veroordeeld moeten voelen, over verdrietig zijn of pijn hebben, als er een goed en nuttig doel voor is.

Maar ook, zoals ik al zei, zul je moeten kunnen onderscheiden of de pijn die je hebt echt een goddelijk soort pijn is, of dat het de pijn van de wereld is, die volgens 2 Korintiërs 7:10 dood in ons voortbrengt.

Kijk ook naar dit vers in 1 Tessalonicenzen 4:13. Daar zegt Paulus: *13 Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben.* En dan gaat hij verder met spreken over de zegen die ons is beloofd, over de opstanding. Niet alleen van ons, maar ook van degenen die voor ons gestorven zijn. En wij zullen allemaal opstaan en wij zullen herenigd worden met degenen die gelovigen zijn. De dood is geen definitieve scheiding. Dat legt hij hier uit in 1 Tessalonicenzen 4. Maar hij zegt hier dat wij niet bedroefd zouden moeten zijn zoals anderen, die geen hoop hebben.

Ik geloof dat één van de manieren om te onderscheiden of jouw rouw, of jouw verdriet een terechte pijn is, óf dat jij jezelf hebt overgegeven aan een pijn die dood uitwerkt zoals 2 Korintiërs 7:10 zegt, één van de manieren om dit te onderscheiden is: Heb je de hoop verloren? Paulus zegt hier: opdat je niet bedroefd bent zoals anderen die geen hoop hebben. Met andere woorden, je zou nooit in hopeloosheid moeten vervallen. Dus dat het verdriet dat jij ervaart zó ver is gegaan dat het hopeloosheid in je heeft veroorzaakt. Wat betekent dat jij je enthousiasme en je verwachting voor de toekomst hebt verloren. En in plaats van positief te zijn en nog enig verlangen te hebben naar iets goeds dat zal komen, ben je dit kwijt. Je hebt het gevoel dat alles zinloos is geworden, het leven is zinloos, wat is de zin van verder gaan? En het uiterste geval is, als iemand zich heeft overgegeven aan hopeloosheid, dat hij God gaat vragen om te sterven. Of dat je zelfs aan zelfmoord gaat denken. Dat is een uiterste, maar zeer zeker verkeerd. En dat is een verdriet en pijn die dood in je bewerkt. Jezus heeft dat soort smarten gedragen en jij zou dat niet hoeven te dragen. Jezus heeft het voor jou gedragen en er is bevrijding voor je.

Het allereerste wat je moet vaststellen: is jouw verdriet een juiste soort verdriet? Of is het een verdriet dat dood in je bewerkt. En een van de voornaamste manieren om dat te onderscheiden is: geeft het je aanleiding dat je het op wilt geven. Voel jij je hopeloos. Als jij zo ver bent gegaan in je rouw en je verdriet dat je de handdoek in de ring wil gooien en wegrennen en je ermee wilt kappen, het opgeven, het heeft geen zin meer, je bent al je hoop en enthousiasme over de toekomst kwijt, dan is dat geen juist verdriet.

En ik geloof dit met mijn hele hart. Het doet er niet toe wat jou situatie ook is. Ik weet dat ik hier tegen mensen kan spreken die een partner zijn kwijtgeraakt die ze al vijftig, zestig jaar hebben gehad. Je hele leven is met die persoon verweven en vereenzelvigd geweest. Je bent nu op leeftijd en denkt: wat heeft het nog voor zin. Ik neem alleen nog ruimte in beslag. Laat mij maar sterven en naar huis gaan. Nee: God heeft een doel met je hier, en als er niets anders is, zou je in ieder geval hoop moeten hebben: 'God, ik weet dat U mijn smarten en mijn verdriet hebt gedragen. Ik moet van deze hopeloosheid afkomen en dit gevoel dat ik nutteloos ben en dat het geen enkele zin heeft dat ik er nog ben'.

Als God je hier heeft gelaten, en als je nog adem haalt, dan zou er hoop binnen in je moeten zijn. In 1 Korintiërs 13 staat dat Gods soort liefde alles hoopt, alles verdraagt, in alles volhardt, alles gelooft. 1 Korintiërs 13:7¹. En als jij echt Gods soort liefde hebt, als jij werkelijk uit die liefde put, zal het je helpen om in iedere situatie hoop te hebben. En als er niets anders is, zou je hiernaar moeten kijken: je hebt kinderen of kleinkinderen, of vrienden in de kerk of iemand die je kent die naar jou kijkt. En als jij opgeeft en de handdoek in de ring gooit, dan loop je de gelegenheid mis om hen op een goddelijke manier te beïnvloeden. Als jij vandaag de dag nog steeds hier op aarde bent, en het doet er niet toe of je in een verpleeghuis zit, het maakt niet uit of je een geïsoleerd bestaan leidt, er zijn altijd mensen die jou zien. En de manier waarop jij reageert is misschien de enige Bijbel die sommige mensen te lezen zullen krijgen. En zij moeten God in jou zien. Je hebt een doel. Je moet jezelf vermannen. Net zoals je zou verwachten van iemand die jonger is en nog steeds kinderen thuis heeft.

Ik herinner me nog steeds mijn moeder, toen mijn vader stierf. Mijn moeder was toen nog maar 46 of 47. Er waren nog twee kinderen thuis. Mijn zus stond op het punt van trouwen en trouwde enkele maanden na de dood van mijn vader. Ik was twaalf jaar en mijn broer was zestien. En ook al was mijn moeder getroffen door verdriet, ze had haar echtgenoot, met wie ze meer dan 20 jaar was getrouwd, verloren en hij was degene die ze werkelijk liefhad, maar ze had twee kinderen waar ze verantwoordelijk voor was. En ik verzeker je, ik prijs God voor mijn moeder. Wat een goddelijk voorbeeld was ze. Zij had ook op kunnen geven. Zij had ook de handdoek in de ring kunnen gooien. Maar wat voor invloed zou dat op mij hebben gehad? Wat voor invloed had dat op mijn broer en zus gehad? Hoe had dat andere mensen beïnvloedt. Want er waren honderden en honderden mensen op de begrafenis van mijn vader, en ik weet dat ze ons verdriet hebben gezien, en ze vroegen zich af hoe wij er mee om zouden gaan. En mijn moeder ging er fantastisch mee om. En ik beweer niet dat ze niet verdrietig was en zij miste mijn vader enorm. Ik herinner me niet meer al die dingen, omdat ik nog maar twaalf jaar oud was, maar ik zag momenten dat de tranen in haar ogen opkwamen. Maar ik heb ook gezien hoe sterk ze was. Ik heb gezien hoe ze met haar leven verder ging. Ik heb gezien hoe ze een zeer vruchtbaar leven leidde.

¹ 1 Korintiërs 13: 7 Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.

Dat was toen ze 46, 47 was. Op het moment dat ik deze tape maak is ze bijna 89 en is ze een plaatje van gezondheid. Ze is een zegen voor mensen geweest. Ze heeft vreugde en is een vreugde en een zegen voor mij geweest, voor al mijn broers en zussen. Voor onze kinderen, de kleinkinderen, de achterkleinkinderen, de achter-achter kleinkinderen. Ze heeft een rijke erfenis.

En ik verzeker je, ongeacht waar jij bent: iemand kijkt naar je. En je moet je realiseren dat jij jezelf moet vermannen en hoop gaan zien. Ga het doel ervan zien. God heeft een reden om je hier te laten, God heeft een doel voor je. Het maakt niet uit of je baan mislukt is. Er is leven na je baan. Er zijn heel veel mensen die hebben meegemaakt dat het mislukken van hun baan hen uiteindelijk alleen maar goed heeft gedaan, omdat ze overeind zijn gekrabbeld, er weer voor gegaan zijn, en groter succes hebben gevonden dan ze ooit tevoren hadden. En ik kan op geen enkele manier iedere situatie opnoemen. Maar ongeacht in welke situatie jij jezelf bevindt, Gods soort liefde zal altijd hoop hebben. Ze zal alle dingen verdragen, ze zal alle dingen geloven. Gods soort liefde faalt nooit.

En ik wil je bemoedigen, dat God je kan en wil helpen om de brokstukken van je leven bij elkaar te rapen en verder te gaan. En ik weet dat er veel mensen zijn die hier naar luisteren en die een heel terecht en juist verdriet hebben. En ik bemoedig je dat er nog steeds zin is, dat God ook jouw verdriet heeft genomen en jouw smarten gedragen. Je hoeft jezelf hierdoor niet te laten overweldigen. Dat wil helemaal niet zeggen dat je ooit iemand zult vergeten die gestorven is, dat je ooit een tragedie zult vergeten. Maar je kunt wel zover komen dat het je niet langer ongeschikt maakt en hindert. En dat het je niet langer bedrukt en jou van je hoop berooft. Dat is niet alleen beschikbaar, maar ook de bedoeling. Dat is Gods wil voor jou.

Voor diegenen onder jullie die een terecht soort verdriet hebben, vraag ik om te blijven luisteren. Maar ik wil ook zeggen dat er sommigen zijn die verdriet zeggen te hebben, maar de dingen waar je verdriet over hebt zijn onterecht. Ik bedoel, ik heb mensen ontmoet als pastor van de kerk en in de bediening aan mensen die verdriet en pijn hebben over dingen waar ze geen verdriet of pijn over zouden moeten hebben. Ze hebben verdriet omdat hun plannen zijn mislukt. Maar zonder in details te treden herinner ik me mensen van wie hun plannen hadden móeten mislukken. Ik heb met alcoholisten gesproken die verdriet hadden omdat ze niet in staat waren het geld bij elkaar te krijgen om aan één stuk door dronken te zijn. Nou, daar zou je niet rouwig om moeten zijn. Dat is buiten alle proporties. Dat is gewoon een goede zaak dat het je overkomt.

Je moet gewoon objectief genoeg blijven, ongeacht hoe bewogen je ook voor iemand bent, om te kunnen overwegen: is dit werkelijk de moeite van het rouwen waard? Is het een goddelijk soort verdriet óf gaat het alleen maar omdat jouw agenda zo in de war is geschopt? En ik denk dat wij ons allemaal wel iets kunnen herinneren, bijvoorbeeld de allereerste keer dat je als kind verliefd werd. Ik bedoel, kalverliefde en zo. En je was helemaal kapot en dacht dat de wereld voor je afgelopen was. Maar de waarheid was, dat het allemaal niet echt zo veel voorstelde. Er zijn waarschijnlijk enkele mensen die deze tape gekregen hebben die zichzelf als iemand beschouwen met heel veel verdriet maar die werkelijk rouw hebben om iets dat eigenlijk maar weinig of niets voorstelt.

Je moet het eens op deze manier bekijken. Zul je over een jaar zelfs nog maar in staat zijn je te herinneren waar je nu verdriet over hebt? Of kan het je over een jaar nog wel iets schelen? En sommigen zullen zeggen: ja, dit is terecht, dit zijn

van die tragedies die in levens van mensen plaatshebben. Maar als jij één van diegenen bent die zich kan herinneren dat je ergens verdriet over had, pijn had, en rouw, maar in de loop van de dingen blijkt het echt heel onbelangrijk te zijn, dan moet je nu echt gaan nadenken. En als je verdriet hebt over iets dat echt onbetekenend is, maar alleen maar omdat jouw focus en prioriteiten zó verkeerd gericht zijn, dan moet je gewoon eens volwassen worden. Je moet je duim uit je mond halen en een grote jongen worden en daar niet diep bedroefd over zijn.

Weet je, toen de terroristische aanvallen op het World Trade Center en het Pentagon plaatsvonden, toen een echte tragedie plaatsvond, en we geconfronteerd werden met een echte tragedie, heb ik mijzelf en vele andere mensen dingen horen zeggen als: 'Tjonge, de dingen waar ik mee te maken heb lijken opeens zó onbetekenend in vergelijking hiermee'. Dat zagen we zelfs op politiek niveau. Al het geruzie, zwartmaken en gekonkel en al die dingen die de politici met elkaar aan het doen waren, vechten voor hun eigen plannetjes, en al die eigen belangetjes die werden nagestreefd. In het zicht van een echte tragedie waren die dingen opeens niet meer belangrijk. Ze zetten het allemaal opzij, ze stopten met het praten over hun stokpaardjes en de mensen werden verenigd. Opeens waren onze prioriteiten weer in de juiste volgorde. En weet je, dat zijn sommige van de goede dingen die uit een tragedie kunnen voortkomen.

Maar mijn punt hier is: ik weet zeker dat er ook sommige mensen waren die hun leven verschrikkelijk vonden, ze waren aan het rouwen en vonden het allemaal niet eerlijk. Zelf vonden ze dat ze terecht pijn hadden en zich gekwetst voelden, en opeens vond er een echte ramp plaats en beseften ze hoe gezegend ze waren. En dat ze geen echte reden hadden om te klagen en te treuren. Weet je, als de reden dat jij je gekwetst voelt, is omdat je in een file zit, ook al is het iets waar je niet van geniet, ik vind het ook niet leuk, maar het is niet iets om je echt druk over te maken en ellendig te voelen. Alleen maar omdat de dingen niet precies gaan zoals je zou willen, is dat nog geen rechtvaardiging om verdriet te hebben. Dus allereerst moet je ervoor zorgen dat de dingen waar je verdriet over hebt ook echte dingen zijn, waar het juist en rechtvaardig is om over te rouwen.

Vervolgens, het tweede ding waar ik het over wil hebben is: voor diegenen onder jullie die vinden dat je een echte reden voor verdriet hebt, er is een echte tragedie in jouw leven gebeurd, wil ik het volgende vers met je delen uit 1 Korintiërs 10. Ik vind dit een van de belangrijkste dingen die ik met honderden mensen heb gedeeld die verdriet hadden en rouw over situaties. 1 Korintiërs 10:13 *Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.*²

Dit is het punt dat ik echt over wil brengen: als ik met mensen sprak die rouw hadden, en ik bedoel echt met iets worstelden, dan denk ik dat het in de menselijke natuur zit dat wij als het ware zó op dat verdriet gefocust raken dat wij het beginnen te vergroten tot het punt dat wij echt gaan denken: 'Niemand kent het probleem wat ik heb'. Daar hebben we zelfs een liedje over, een oude negrospiritual. Ik herinner me nog dat we dat zongen in de confessionele kerk. 'Nobody knows the trouble I've seen. Nobody knows my sorrow'. En we verheerlijken het en praten erover. Ik denk dat het in de menselijke natuur zit, dat als je pijn lijdt, om dat te vergroten en die gekwetstheid maar te laten groeien

² De King James Vertaling van waaruit Andrew preekt legt meer de nadruk op het algemeen, normaal menselijk aspect van het lijden: 'There hath no temptation taken you but such as is common to man:'. Letterlijk vertaald: 'U overkomt geen verzoeking, dan alleen die gewoon is, of algemeen voorkomend voor mensen.'

en toenemen, tot je zover komt dat je gaat denken: 'Niemand kent mijn situatie, niemand begrijpt het'.

En toch wil ik je herinneren aan dit vers dat ik net heb gelezen. Dat er geen situatie is, de Schrift zegt hier 'verzoeking', maar je kunt het ook vertalen met 'verdriet' 'pijn', er overkomt je geen ander verdriet dan dat wat gewoon is voor mensen. Maar God is getrouw, die niet zal toelaten dat je beproefd of belast wordt boven wat je aankunt, maar met het probleem zal Hij zorgen voor de uitkomst, zodat je in staat zult zijn het te dragen.

Op de eerste plaats moet je beseffen dat jouw situatie geen erger verdriet is, geen grotere pijn dan andere mensen hebben meegemaakt. En sommigen denken dan: 'Nou, wat heb ik dáár nu aan?' Nou, om maar wat te noemen. Als jij jezelf toestaat om in deze misvatting te raken dat jÓuw situatie erger is dan van wie ook, en dat er helemaal niemand is die jou kan begrijpen, niemand die hetzelfde voelt, als jij in die val trapt, dan sluit jij jezelf af van het voorbeeld en de oplossing en van de troost die iemand anders zou kunnen bieden, omdat jij tenslotte een geval apart bent. Jij bent een aparte categorie buiten ieder ander.

En dan is het alsof satan jou geïsoleerd heeft. Niemand kan je helpen omdat niemand jouw probleem heeft gehad. Maar dat is niet waar. Hoezeer je ook het gevoel kunt hebben dat jouw verdriet groter is dan dat van ieder ander die ooit is geboren, dat is gewoon niet wat hier staat. In feite staat hier dat je geen uniek persoon bent, maar dat het 'gewoon' is voor de mensen. Het is gewoon, gebruikelijk voor mensen.

Weet je, als iemand naar deze tape luistert, die heel jong is, je hebt je leven geleid en bent nog nooit echt door een echte tragische situatie gegaan, dan kan ik je garanderen dat als je de vijftig, zestig, zeventig, tachtig jaar oud haalt, zul je heel wat tragedie hebben gezien en meegemaakt in je leven. Leven is een dodelijke ervaring. Er is heel wat ellende en verdriet in deze wereld gaande. En alleen een heel jong iemand, die een beschermd leven heeft gehad kan de visie hebben, dat ze nog nooit een echt probleem in hun leven hebben gehad. Maar iedereen die een zekere tijd heeft geleefd zal echt een en ander aan pijn en hartzeer ervaren. Zo is het leven nu eenmaal. God doet dat ons niet aan, maar leven is een dodelijke ervaring en is moeilijk.

Het punt dat ik dus wil maken, is dat als jij gaat denken dat jouw situatie uniek is, dan is dat helemaal onjuist. Het zal je isoleren, afschermen van ieder ander die je tot troost of hulp zou kunnen zijn. Ook al heeft niet iedereen precies dezelfde gevoelens als jij hebt op dat moment, trap niet in deze val dat je gaat denken: 'Niemand kan mij troosten, niemand is zo diep gegaan als waar ik ben gegaan'.

Weet je, ik heb nooit overspel gepleegd. En ik heb mensen bediend die dat wel hebben gedaan en hen de waarheid verteld hoe ze uit dat overspel kunnen komen. Ik ben nooit failliet gegaan, maar ik heb heel veel mensen bediend die dat wel waren en hen de waarheid van Gods Woord laten zien. Gods Woord zal ook voor jou werken. En verwerp geen mensen die proberen je te helpen en je te bereiken. Misschien weten ze niet exact hoe jij je op dit moment voelt. Maar jouw pijn is gewoon niet uniek. Het is niet groter dan dat van ieder ander. In feite is het gewoon, algemeen voorkomend. En er zijn principes en dingen die je kunt leren van iedereen die probeert je te bereiken en te helpen. De Schrift zegt dat, wil iemand vrienden hebben, dan moet hij zichzelf vriendelijk betonen.³ En dat gaat ook op voor deze situatie in verdriet en pijn. Als je getroost wilt worden, als

³ Spreuken 18: 24 Een man, die vrienden heeft, heeft zich vriendelijk te houden; want er is een liefhebber, die meer aankleeft dan een broeder. (Staten Vertaling)

je wilt dat mensen je helpen, dan zul jij je open moeten stellen. Je kunt geen mensen afwijzen. Je mag jouw pijn en verdriet niet gebruiken om naar andere mensen uit te halen. Je zult jezelf moeten vernederen en toelaten dat anderen je helpen.

En natuurlijk zullen er ook mensen zijn die je een trap nageven als je gevloerd bent, mensen die alleen op hun eigen belang uit zijn en geen oog hebben voor jouw gekwetstheid en pijn en die onverschillig zijn voor jou. Maar ik verzeker je, wie ook maar naar deze tape luistert, dat er ook mensen zijn die God op je weg zal brengen om je te helpen. En wijs ze niet af, betoon jezelf vriendelijk, stel je open en vraag om hulp. Vertel iemand wat je voelt. Strek je uit en God zal je helpen door andere mensen. Sta niet toe dat je gaat denken dat niemand jou kan helpen. Dat is gewoon niet waar. En in 1 Korintiërs 10:13 wordt verder nog gezegd dat God getrouw is. Dat betreft niet alleen verzoeking, maar ook in verdriet en rouw. Nogmaals, Jesaja 53:4 zegt dat de Heer jouw pijn en smarten heeft gedragen. En God is getrouw. God wil je bevrijden en God wil je troosten. 2 Korintiërs 1:3-4 heb ik al gebruikt, waar staat:

Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, 4 die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden. God staat klaar om je te bedienen en jij moet het in ontvangst nemen. Blijf niet maar zitten en schrijf de dingen die ik, andere mensen of de Heilige Geest zeggen niet af, want God heeft allerlei manieren om je te benaderen.

Hij is getrouw. En onthoud dit: Hij zal niet toelaten dat je verzocht wordt. Je kunt ook zeggen dat je geen verdriet of pijn lijdt die groter is dan je aankunt, maar Hij zal mét de verzoeking of de pijn of het verdriet óók een uitweg geven, zodat je in staat zult zijn het te verdragen. God kent je, en God zal je niet meer laten lijden dan je aankunt.

Nogmaals, in mijn leven zijn er verschillende momenten geweest dat ik werkelijk dacht dat ik de volgende ochtend niet meer zou halen. Ik dacht echt dat ik dit niet langer zou overleven. Ik heb zo'n pijn gehad, dat ik dacht dat ik het niet meer zou verdragen. Maar in die tijden is dit Schriftgedeelte naar mij toe gekomen. En ik zei: 'God, ik heb blijkbaar meer vermogens dan ik ooit heb begrepen en ik ga Uw woord vertrouwen en ik ga staan op het feit dat ik dit kán verdragen en dat U een uitweg zult geven. Ik kom hier doorheen en ik zal het verdragen'. Dat betekent nog niet dat ik per se sommige van de tragische dingen die in mijn leven zijn gebeurd zal vergeten, maar ik zal verder gaan met mijn leven. Ik zal hoop hebben.

En broeders en zusters, nogmaals, in mijn leven, ik ga niet alle details vertellen, zoals ik al heb gezegd, zijn dingen gebeurd waarbij ik dacht dat ik de volgende ochtend niet zou halen, ik dacht dat ik het niet meer kon verdragen. En ik dacht, wat heeft het voor zin om dit te verdragen. In de tijd dat sommige van deze dingen me overkwamen, had ik nog geen flauw idee dat ik in de bediening zou komen. Ik had geen idee dat God sommige dingen in mijn leven zou doen en dat ik anderen zou kunnen helpen. Ik herinner me dat een van die momenten in Vietnam was. En mensen probeerden me te doden. Ik had een grote kans om gedood te worden, wat heeft het voor zin? En daar was een periode dat ik God gewoon vroeg om me te doden en naar huis te laten gaan. Er was geen reden om verder te leven.

Maar weet je, als ik daar mee door was gegaan, als ik niet bemoedigd was door dit Schriftgedeelte, als ik niet was begonnen God te geloven en daar uit te komen,

was ik nooit in de bediening gekomen. Ik zou nooit de zegeningen hebben ervaren die ik in mijn persoonlijke leven heb. Ik zou ook nooit een zegen voor andere mensen zijn geweest. En er zijn miljoenen mensen gezegend door Gods beweging in mijn leven.

Dat wil ik jou ook voorhouden. Je weet gewoon niet wat de toekomst nog brengen zal. En in jouw toestand, hoe je nu bent denk je misschien: 'Het heeft geen zin om door te gaan'. Maar dat is er altijd. Als God je hier heeft gelaten, als je nog steeds ademhaalt, ben jij nog steeds een persoon die de mogelijkheid heeft God te manifesteren in jouw leven. Jij kunt iemands wonder met je meedragen. Iemands leven kan veranderd worden. Jij zou iemand de pijn en het verdriet wat jij meemaakt kunnen besparen. Nu, op dit moment, als jij jezelf vermant en God Zijn werk door jou heen laat doen. Dus als je het niet voor jezelf wilt doen, doe het voor de andere mensen die van jou afhangen. Mensen waarvan je nu misschien niet eens afweet, die aangeraakt kunnen worden door het wonder dat God in jouw leven doet.

Deze dingen moet je dus overwegen en beseffen dat dit vers zegt dat God trouw is aan je en God zal niet toestaan dat jouw pijn, jouw verdriet meer zal zijn dan jij kunt verdragen. En er zal een uitweg zijn, die God zal geven waardoor jij er uit komt.

Weet je, mijn vrouw en ik waren vanmiddag aan het praten en zij zag een kussen in zo'n magazine, waar op stond: 'God zal niet toestaan dat ik meer lijd dan ik kan dragen'. En dan stond er iets in de trant van: 'Ik wilde dat God wat minder vertrouwen in me had'. En dat maakt natuurlijk een beetje een grapje over deze situatie, maar God hééft vertrouwen in je en er zal bovennatuurlijke voorziening zijn. En jij moet leren daarop te rekenen en het toestaan te gebeuren. De Bijbel zegt: 'Wenen duurt de nacht, maar in de ochtend is er vreugde'.⁴ En je moet beseffen dat de zon op zal gaan en prijs God, je moet jezelf vermennen en doorgaan.

Ook moet je een ander voordeel beseffen: dat jouw situatie niet uniek is. Dat kun je vinden in 1 Petrus 5:9. In vers 7 en 8 wordt er gesproken over jouw tegenstander, de duivel, die rondgaat als een brullende leeuw, zoekend wie hij kan verslinden. In vers 9 staat dan: *Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten.* En weet je, dit is heel bemoedigend om te beseffen dat er andere mensen zijn, die net zo hebben geleden als jij. Ik kan nu niet persoonlijk met je praten. Ik ken jouw precieze situatie niet, maar ik kan je verzekeren, op grond van het gezag van het Woord van God, dat vele, vele andere mensen tot in details dezelfde dingen hebben geleden als jij hebt. En als jij jezelf dat toestaat kun je troost putten uit het feit dat je andere broeders en zusters ook geleden hebben en zij zijn er ook doorheen gekomen en zijn verder gegaan. En het zal je hoop geven. Dat is precies wat deze tekst zegt. Je moet beseffen dat hetzelfde lijden is toegemeten aan jouw broeders die in de wereld zijn.

Het was in de tijd dat ik net in de bediening was begonnen. Ik kan niet zeggen dat ik totaal in verdriet gedompeld was, maar ik had wel degelijk te strijden met ontmoediging, neerslachtigheid, depressie. Want ik probeerde te bedienen en de mensen bleven in drommen weg van mijn samenkomsten. Ik gaf alles wat ik had en ik worstelde met ontmoediging. En in die tijd, het zal rond 1972 zijn geweest, ging ik naar Forth Worth en luisterde naar Kenneth Copeland die sprak in het Will

⁴ Psalm 30:6 want een ogenblik duurt zijn toorn, een leven lang zijn welbehagen; des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich.

Rogers Auditorium. En maandenlang, ik weet het niet meer precies, het kan zes maanden zijn geweest maar ook meer dan een jaar, huurde Kenneth het Will Rogers Auditorium. Maar er waren maar twee tot driehonderd mensen daar, terwijl er wel vier tot vijfduizend in konden. Zoiets. En het zag er reusachtig uit. En dan had je dit kleine clubje mensen vooraan zitten. En ik herinner me dat ik daar heen ging, en ik worstelde met mijn eigen gevoelens van: 'Man, kan het iemand wat schelen, maak het enig verschil wat ik doe?' En ik had met deze emoties te strijden en ik herinner me nog dat toen ik daar kwam, en Kenneth Copeland zag, die ik echt respecteerde, en ik vond dat hij duizend kilometer verder was dan ik.

En hier stond hij met precies hetzelfde te worstelen. Ik had misschien maar tien mensen in mijn kerk in een zaal waar er tweehonderd in konden. Maar hij had er tweehonderd in een gehoorzaal waar er wel vier tot vijfduizend in konden. Het was een gelijksoortig probleem. En ik zag hem hier mee omgaan. Hoe hij er positief in bleef en uitsprak: 'Ik geloof in de naam van Jezus dat deze plaats vól zal zijn'. En het was precies zoals 1 Petrus 5:9 zegt. Ik zag dezelfde problemen bij Kenneth Copeland, die ik bij mezelf zag en dat bemoedigde me. Ik dacht: 'Weet je, het is niet alleen maar ik. Het is niet omdat ik zo'n slecht persoon ben dat deze vreselijke dingen mij overkomen'. Dit is normaal voor iedereen. Dezelfde problemen overkomen iedereen. En dat gaf me troost en vrede.

Je moet hetzelfde aanvaarden in jouw situatie en beseffen dat dit niet uniek is voor jou. Natuurlijk staat het Woord van God vol van getuigenissen van mensen die tragedies hebben meegemaakt. En ze hebben erover geschreven en getuigd hoe ze die tragedie hebben overwonnen. En dit is één van de dingen die ik ook heb gedaan. Ik wendde me tot het Woord van God en begon te lezen over David, die vreselijke dingen heeft meegemaakt. Hij ervoer schaamte en schande vanwege zijn eigen daden, toen hij overspel pleegde en moord beging, maar God vergaf hem, en hij moest zichzelf vermannen en vandaar verder gaan. Vervolgens kwamen zijn kinderen tegen hem in opstand en probeerden hem te vermoorden, en zijn zoon Absalom werd gedood. En hij zag een andere zoon Amnon vermoord worden. En een van zijn dochters werd verkracht door een andere zoon. Hij zag vreselijke dingen gebeuren. Natuurlijk de tragedie van oorlogen en al dat soort dingen. Hij onderging vervolging terwijl hij onschuldig was. David leed bijna alles wat jij je maar kunt voorstellen. Maar toch ging hij er doorheen en je kunt die psalmen van hem lezen waar hij zegt: 'Wat buigt gij u neder mijn ziel'⁵. Daar heeft hij net gesproken over de vreselijke dingen die in zijn leven zijn gebeurd en reageert dan met: 'Wat buigt gij u neder mijn ziel, waarom zo onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven voor Zijn hulp en Zijn voorziening.' In David kun je zien hoe hij leed en toch bleef hij positief en vervolgde zijn weg. En dat bemoedigt je. Daarom moedig ik je aan om naar de Schrift te gaan en die te lezen en te bestuderen en daar troost in te vinden. Ook al heb jij geen mensen die je persoonlijk kent waar je naar kunt kijken die dezelfde ervaringen hebben, die mensen kun je vinden in het Woord van God. Mensen die zeker zoveel hebben geleden als jij lijdt en daar kun je ook troost uit halen en door bemoedigd worden.

Ook moet je beseffen dat de Schrift ons leert dat uit kwaad iets goeds kan voortkomen. In mijn tweede tape ga ik het punt verder uitwerken dat God niet degene is die iemand van je heeft weggenomen en die tragedie in je leven heeft veroorzaakt. God heeft dit niet gedaan om een of ander verlossend of verbeterend

⁵ Psalm 42:12 Wat buigt gij u neder, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God! Psalm 43:5 Wat buigt gij u neder, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God!

doel. Dat staat vierkant tegenover wat de meeste mensen zullen zeggen als ze proberen anderen te troosten. Maar ik denk dat dit essentieel is. Dus ik ga daar op de tweede tape verder op in. Maar ik wil het volkomen helder maken dat God geen kwaad in ons leven veroorzaakt. God kan wel iets goeds maken uit iets kwaads en er zijn heel veel Schriftgedeelten die hierover spreken.

Nogmaals, ik ga hier veel verder op in op onze tweede tape. Nogmaals wil ik benadrukken dat je naar de tweede tape moet luisteren om de volledige uitwerking hiervan te horen. Romeinen 8:28 *Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.* Dat wil niet zeggen dat God de oorzaak is van de tragedie, God heeft het kwaad niet veroorzaakt. Maar God kan het ten goede laten uitwerken als je de dingen doet die in dit Schriftgedeelte zijn uitgewerkt. Daarom probeer ik je te bemoedigen door te zeggen dat zelfs al heeft een tragedie in je leven toegeslagen, het is nog steeds mogelijk dat daar iets goeds uit voortkomt.

Ik heb al één van de dingen genoemd die gebeurde. Ik heb die terroristische aanvallen genoemd die Amerika troffen, en dat ogenblikkelijk mensen hun prioriteitenlijstje veranderden. Mensen die in een file vast zaten en zich ergerden en wilden schreeuwen en schelden. En opeens horen ze van deze aanvallen op hun radio. En opeens is die file niet belangrijk meer. Het is niet meer zo belangrijk of ze op tijd op hun werk komen. Opeens beseffen ze dat hun prioriteiten zijn veranderd. Er zijn misschien mensen die zich een slag in de rondte werken voor de 'almachtige dollar'. En opeens slaat tragedie toe en opeens gaan ze beseffen hoe belangrijk hun gezin is. En ik kan je verzekeren. Ik heb de persoonlijke getuigenissen niet gehoord, maar ik kan je verzekeren op grond van wat ik weet van het Woord van God en hoe mensen met mensen om gaan, dat er mensen zijn die hun totale prioriteitenlijst reorganiseren. Ze zeggen: familie, mensen, dát is belangrijk, niet dit bedrijf. Het gaat er niet om dat we niet meer trouw en betrouwbaar zijn, dat we slordig worden en geen goede rentmeesters van wat God ons heeft toevertrouwt, maar je moet prioriteiten vaststellen. Zaken, geld verdienen, succesvol zijn, erkenning van andere mensen, en ga zo maar door, zijn dingen die op zichzelf niet slecht zijn, maar als ze de verkeerde prioriteit krijgen worden ze 'god' voor ons en dan zijn ze slecht. Ik kan je verzekeren dat er mensen zijn die dat aangepakt hebben en verder beneden hun vrouw en hun kinderen en relaties hebben geplaatst. Er zijn mensen die gaan bellen alleen om te zeggen: 'Ik denk aan je'. En mensen zijn belangrijker voor me dan andere dingen.

Zie je, dat zijn dingen die in een tragedie kunnen gebeuren, en ik denk dat iedereen zich hier een voorstelling van kan maken. Waarschijnlijk weten de meeste mensen die naar deze tape luisteren precies waar ze waren toen deze terroristische aanvallen de VS troffen. Het is net als dat ik precies nog weet waar ik was toen president John F. Kennedy werd vermoord. Ik weet nog precies waar ik was als veertienjarige jongen. Ik weet precies waar bepaalde van deze tragedies plaatsvonden. En ik herinner me de indruk die het maakte.

Ik weet nog, toen mijn vader stierf, dat ik besepte dat sommige dingen waar jonge mensen, mijn vrienden, mijn leeftijdsgenoten om mij heen, enthousiast over waren, of ze goed in voetbal waren, of dat dit of dat meisje hen leuk vond, populair zijn en al dat soort dingen, dat ik vond dat niets daarvan echt belangrijk was. Man, ik was mijn vader verloren. Ik was al jong gedwongen om deze prioriteiten in het leven onder ogen te zien. En weet je, een van de goede dingen die daar uit voortkwam, was dat ik niet geloofde dat God mijn vader doodde, of

dat God kwaad en leed in mijn leven veroorzaakte, zodat Hij er iets goeds uit kon bewerken. Nee, dit was door de duivel veroorzaakt, en op de tweede tape ga ik daar verder op in.

Maar één van de dingen die hier uit voortkwam, was dat mijn prioriteiten anders waren dan die van mijn leeftijdsgenoten. Toen ik in de zesde klas zat (groep 8 NL) ontuchtterde het me toen mijn vader stierf. Het bracht mij op een ander niveau. En terwijl andere kinderen daar bezig waren, bereid om te doden, bereid om hun maagdelijkheid op te geven, bereid om maar alles te doen om aanvaard te worden, zodat ze als de anderen konden zijn, wild en onafhankelijk, besepte ik dat al die dingen niet belangrijk waren. Ik had een ander gezichtspunt dan de meeste van mijn vrienden. En dat was niet allemaal vanwege het verliezen van mijn vader, maar dat was een van de factoren die mij tot dat besef bracht. En mijn prioriteiten waren anders dan die van mijn vrienden. Weet je, dat is iets goeds, dat hieruit voortkwam.

En zoals ik al zei, bij het herderen van kerken en het helpen van mensen heb ik met honderden mensen bij begrafenissen te maken gehad. En als je dan zit te praten, dan zijn dit dingen die altijd naar voren komen. Mensen die zeggen: 'Ik had meer tijd moeten besteden aan deze persoon. Ik besepte niet dat ik ze dit of dat niet meer kon vertellen. Ik heb geen afscheid kunnen nemen. Ik heb niet verteld hoeveel ik van ze hield. Ik heb ze niet voldoende gewaardeerd'. En opeens komen hun prioriteiten in een andere volgorde te staan en zeggen ze: 'Ik ga veranderen. Ik ga mensen laten merken dat ik om ze geef. Ik ga meer prioriteit aan mensen geven. Mensen zijn belangrijker'.

Dat zie ik steeds weer gebeuren, Maar in een poging om met het verdriet om te gaan en met hun leven verder te gaan, storten mensen zich weer op hun baan, of op andere situaties, als een manier om te ontsnappen. Ze gaan eventjes door deze emoties heen, maar het lijkt te overweldigend. Ze móeten ontsnappen en ze storten zich weer helemaal in hun werk of in situaties en proberen zichzelf op een bepaalde manier te verdoven voor de pijn die ze voelden. En één van de verkeerde dingen die daar het gevolg van is, omdat ze zó in beslag genomen worden door andere dingen, raken hun prioriteiten opnieuw helemaal door de war.

Ik wil je bemoedigen, dat als je echt met verdriet te maken hebt, dat er positieve dingen uit voort kunnen komen. En ook al lijkt het aantrekkelijk om te proberen te ontsnappen en jezelf helemaal storten op iets te doen, een carrière, dag en nacht werken zodat je geen tijd hebt om te stoppen en te denken en te voelen. Ik denk dat het de verkeerde reactie is. In plaats daarvan zou jij jezelf op de Heer moeten storten. En iedere keer als je dat verdriet voelt en het lijkt je te overweldigen, moet je naar Hem gaan en zeggen: 'Vader, U droeg mijn smarten en al mijn verdriet'. En laat Zijn liefde je die hoop geven en in staat stellen om alle dingen te verdragen. En mis de lessen niet die je hier uit kunt halen. Mis de positieve dingen niet. Er zijn positieve dingen die er uit voort kunnen komen. Nuchter zijn, en beseppen dat er belangrijkere dingen zijn dan voetbal. Dat er belangrijkere zaken zijn dan sommige van die andere dingen.

Nogmaals, na die aanvallen van terroristen, ik had nooit gedacht die dingen nog eens te horen in de Verenigde Staten, maar ze schraptten alle nationale football wedstrijden in het weekend na die aanvallen. En ik hoorde zelfs een beroeps 'football'-coach zeggen dat 'football' onbetekenend was vergeleken met de dingen die we hadden gezien. En hij zei: 'Het zou nu heel ongepast zijn om een wedstrijd te gaan spelen'. En ik had al ervaren dat dit waar was. Maar het leek wel een

minderheidsstandpunt. En ik had nooit gedacht dat iemand die zijn brood verdiende met dit te doen zoiets ooit zou zeggen. Maar weet je, toen de ramp toesloeg, werden opeens de prioriteiten anders gelegd. En het is jammer dat we, in een poging om aan die emoties te ontkomen, dat voordeel kwijtraken. Ik denk dat er goed uit tragedie kan voorkomen, en je moet dat beseffen.

Laat ik nog een ander vers met jullie delen. Uit prediker hoofdstuk 7: *2 Het is beter te gaan naar een huis van rouw dan te gaan naar een huis van feestgelag; want dat is het einde van ieder mens en de levende neme het ter harte. 3 Verdriet is beter dan lachen, want bij een treurig gelaat is het met het hart goed gesteld. 4 Het hart der wijzen is in het huis van rouw, maar het hart der dwazen in het huis van vreugde.*

Dit wil niet zeggen dat er geen tijden of gelegenheden zijn voor vreugde. De Schrift zegt in Nehemia 8:10 ⁶toen de mensen beseften hoe ze tegen de Heer gezondigd hadden en begonnen te wenen en berouw toonden, toen zei Nehemia: *Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel, want deze dag is voor onze Here heilig: weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de HERE, die is uw toevlucht.*

Psalms 16:11 zegt dat in de aanwezigheid van de Heer volheid van vreugde is. ⁷ In 1 Petrus 1:8 staat dat wie gelooft zich verheugt met een onuitsprekelijke vreugde. ⁸ En in Filippenzen hoofdstuk 4 staat: verheugt u in de Heer te allen tijde. ⁹ Ik zeg dus niet dat wij voortdurend maar aan het treuren en rouwen moet zijn. Maar deze verzen in Prediker tonen ons dat rouwen en verdriet nut hebben. Dat het hart er beter van wordt. Het helpt je om meer meevoelend te zijn en je in te leven in andere mensen.

Er zijn echt heel veel dingen die in ons leven gebeuren. Eén van de dingen die ik hierover als prioriteit deel, opeens besef je wat werkelijk belangrijk is. Raak dat niet kwijt en besef dat hoe vreselijk het ook is wat in je leven gaande is, er altijd iets goeds uit voort kan komen. God kan het doen medewerken ten goede.¹⁰ En onthoud dat God getrouw is. De Heer hééft jouw smarten al gedragen en al je verdriet. Dat is niet zomaar een stuk tekst. Dat is een realiteit. Jezus was bewogen en geraakt door de gevoelens van jouw zwakheden. Jezus weet precies wat jij voelt. En ongeacht wat de mensen om je heen voelen of weten, Jezus weet het en de Heilige Geest is gezonden om ons te troosten in al onze beproevingen. Het is dus een kwestie van hem toestaan je te troosten.

Ben jij iemand die al wederom geboren is, en gedoopt in de Heilige Geest en je spreekt in tongen? In Jesaja 28 staat dat als je in tongen spreekt, dit de rust is, waarmee de vermoeide rust vindt en dit is de verfrissing.¹¹ En in het Nieuwe Testament wordt dit vers geciteerd in 1 Korintiërs 14 en er staat specifiek dat dit

⁶ Nehemia 8:10 En Nehemia – dat is de stadhouder – met de priester-schriftgeleerde Ezra en de Levieten, die het volk onderricht gaven, zeiden tot het gehele volk: Deze dag is voor de HERE, uw God, heilig; bedrijft geen rouw en weent niet. Want het gehele volk weende, toen het de woorden der wet hoorde. ⁷ Voorts zeide hij tot hen: Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel, want deze dag is voor onze Here heilig: weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de HERE, die is uw toevlucht.

⁷ Psalm 16: 11 Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig.

⁸ 1 Petrus 1: 8 Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde,

⁹ Filippenzen 1:4 Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!

¹⁰ Romeinen 8:28 Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

¹¹ Jesaja 28:11 Voorwaar, door mensen die een onverstaanbare taal spreken, en in een vreemde tongval zal tot dit volk spreken Hij, die tot hen gezegd heeft: ¹² Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij wilden niet horen.

slaat op het spreken in tongen.¹² Dus één van de dingen die gebeuren als je in tongen spreekt, 1 Korintiërs 14:1-4 zegt dat als je in tongen bidt, jij jezelf opbouwt, je sticht jezelf. In Judas 1:20 staat: bouw uzelf op in uw allerheiligst geloof door te bidden in de Geest.¹³ Als je de doop in de Heilige Geest hebt ontvangen en in tongen bidt, dan moet je in tongen gaan bidden als je in een situatie bent waar je verdrietig bent en rouw hebt. En de Heilige Geest zal je stichten, je opbouwen in je allerheiligst geloof. Het zal je verfrissen, dit zal rust aan je geven. En dat zijn enkele van de dingen waarmee de Heilige Geest is gezonden om je te troosten. Maar je moet het Hem wel laten doen.

Ik moedig je dus aan moed te vatten en te beseffen dat jouw situatie niet uniek is. Andere mensen hebben dit ook gevoeld. Je kunt troost putten uit het feit dat aan je broeders in deze wereld hetzelfde lijden is toegemeten en zij overleven het en gaan verder en zijn in staat om jou hoop te geven. En je kunt beseffen dat er goed uit voort kan komen. En je kunt beseffen dat de Heilige Geest jou speciaal is gegeven om je te troosten in een tijd van verdriet en rouw.

De Heilige Geest is er, ongeacht wat jij voelt, Hij is er. En Hij wil je graag troosten. Nog meer dan jij getroost wilt worden. Maar jij moet een beetje geloof uitoefenen. Je moet gaan zeggen: 'Vader, ik geloof 1 Korintiërs 10:13, dat U getrouw bent. Dat U een uitweg geeft.'¹⁴ Ik kom hier doorheen. U bent mij aan het helpen om dit te dragen'. 1 Korintiërs 13:6 dat liefde alle dingen verdraagt, alle dingen hoopt, in alle dingen volhardt. Liefde faalt nooit.¹⁵

En je moet deze waarheden aangrijpen en ze geloven en dan jezelf gaan opbouwen. Spreek in tongen en bouw jezelf op. Bevorder geestelijke groei. Bemoedig jezelf, verfris jezelf en het zal werken. De Heilige Geest zal het doen. Er staat in Romeinen 8, ik heb dat vers al genoemd, vers 28 dat zegt dat God alle dingen doet medewerken ten goede. In vers 26 staat: *.....wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.*

Als je die woorden in het Grieks opzoekt, dan staat er letterlijk dat Hij samen met ons vastgrijpt. Er staat dat Hij ons helpt. Hij doet het niet in plaats van ons. Het is geen kwestie dat jij maar een gebedje de lucht in slingert: 'Oh Heer, ik ben zo ellendig, help mij'. Maar jij moet samen met de Heilige Geest vastgrijpen. Als jij jezelf begint te bemoedigen, als jij in tongen gaat spreken, als jij geloof gaat uitoefenen, als jij een stap neemt en je naar iemand uitstrekt, en God gelooft voor een positieve uitwerking. Als jij een stap in geloof neemt, zul je ontdekken dat de Heilige Geest er zal zijn en Hij zal samen met jou vasthouden. Hij zal het niet allemaal voor jou doen. Hij is als iemand die zijn hand uitstrekt om iemand naar boven te helpen. De Heilige Geest strekt zich uit, maar jij moet je naar boven uitstrekken en jouw hand in de Zijne leggen. En als je dat doet, zal er verbinding ontstaan en zullen Zijn kracht en Zijn troost door je heen beginnen te stromen. Maar jij zult moeten gaan staan en geloof uitoefenen en niet toestaan dat dit verdriet en deze pijn je overweldigen.

¹² 1 Korintiërs 14:21 In de wet staat geschreven: Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal Ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Here. 22 Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen; de profetie echter is niet voor de ongelovigen, maar voor hen, die geloven.

¹³ Judas 1:20 Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de heilige Geest,

¹⁴ 1 Korintiërs 10:13 Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.

¹⁵ 1 Korintiërs 13:7 Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. 8 De liefde vergaat nimmermeer;

Ik denk dat de dingen die we op deze eerste tape hebben uitgelegd een goed begin zijn. Ze zijn essentieel. We gaan hier nog veel meer over behandelen. We gaan het er over hebben dat God niet degene is, die deze ellende in je leven heeft veroorzaakt. Ik zou zo zeggen dat waarschijnlijk 90% van de mensen die anderen proberen te troosten, je proberen te troosten door je te zeggen dat het God was die dit deed, en dat God hier een doel voor had. Ik geloof helemaal niet dat dit waar is, en ik zal je uitleggen waarom ik denk dat het zo troostend is te weten dat God niet degene is die dit kwaad heeft veroorzaakt of dit kwaad in je leven heeft toegelaten.

Ik ga ook over een heleboel dingen spreken over hoe je voorspoedig kunt zijn in het omgaan met verdriet. Dus ik geloof dat dit je zal zegenen. Ik hoop dat deze eerste tape je al geholpen heeft. Zorg ervoor dat je de rest van deze serie ook te pakken krijgt en maak er gebruik van.

Vader, ik bid voor iedereen die nu verdriet heeft, een echt gerechtvaardigd verdriet. Ik sta op deze dingen waar we over gesproken hebben. Vader, U bent trouw aan hen, U hebt al een uitweg geschapen. Er is een manier om dit te dragen en er mee om te gaan. Ik weet dat U deze mensen wilt bedienen en bemoedigen. En Vader, daarom bid ik nu eenparig met hen. Heilige Geest ik zet U vrij in hun leven, ik zet deze troost voor hen vrij. Vader ik dank U dat U hen helpt om te beseffen dat hier goede dingen uit voort kunnen komen. Door hun verdriet zal hun hart beter worden. Vader, ze zullen er als een beter mens uitkomen. Vader, help hen om deze lessen over prioriteiten te leren. Help ze om niet dezelfde fouten te maken die ze in het verleden hebben gemaakt. En Vader, help hen ook om te begrijpen dat er andere mensen zijn die lijden, die hen nodig hebben om Uw voorziening in deze situatie te ontvangen, zodat zij hen kunnen helpen. Zodat Vader, zij door kunnen gaan en hun doel en plan in het leven kunnen vervullen. Vader, ik dank u gewoon, en ik geloof dat U doet. En ik bid eenparig met hen en geloof dat U op dit moment wonderen verricht. Dat depressie en verdriet mensen nu verlaat en Vader, dat U mensen op dit moment vrijzet. En ik dank U voor dat U het doet. In Jezus naam. Amen.

Nawoord:

Heeft u vragen of commentaar n.a.v. deze studie of vertaling, stuur een mail naar:
familyvossen@versatel.nl

Indien u bent gezegend door deze studie, geef haar door aan anderen van wie u denkt dat ze er door gezegend kunnen worden. Ook kunt u de verspreiding van het onderwijs van Andrew Wommack in NL ondersteunen door een gift over te maken op rekening 114176485 t.n.v. AWME ,

Inmiddels zijn de volgende studies van Andrew Wommack in boekvorm in het Nederlands verschenen:

- Geest, Ziel en Lichaam
- De balans van genade en geloof
- De nieuwe jij / De Heilige Geest
- De ware aarde van God
- Hardheid van hard.

Voor informatie hoe u aan deze boeken kunt komen verwijst ik u graag naar de website
www.AWME.net Klik op de NL vlag voor de NL versie.

Jan Vossen